

Wtorek, 4 września 2007 r.

21. uważa, że warunkiem wstępnym ochrony obszarów leśnych w przyszłości jest opracowanie i realizacja planów rozwoju regionów i obszarów wiejskich mających na celu ograniczenie wyludniania się obszarów wiejskich, zapewnienie dywersyfikacji dochodów ludności wiejskiej, zwłaszcza młodszego pokolenia, a także stworzenie i zmodernizowanie niezbędnej infrastruktury przyciągającej turystów i umożliwiającej świadczenie usług na obszarach wiejskich;
22. podkreśla, że klęski żywiołowe, a w szczególności pożary lasów, poważnie zagroziły w tym roku zabytkom i stanowiskom archeologicznym, które mają wielkie znaczenie dla europejskiego dziedzictwa kulturowego; zwraca uwagę w tym kontekście na zagrożenie zniszczeniem starożytnej Olimpii, kolebki igrzysk olimpijskich, i w szczególności jej muzeum, jako zabytku wpisanego na listę światowego dziedzictwa kulturowego; wnosi o natychmiastowe udostępnienie środków w celu dokonania renowacji w przypadku zniszczenia przez nieustające pożary lasów miejsc stanowiących część europejskiego dziedzictwa kulturowego;
23. wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, aby wszystkie spalone obszary leśne zachowały charakter gruntów leśnych i były objęte programami zalesiania, w tym warunkami obowiązkowymi, oraz do niedopuszczenia do zmiany przeznaczenia tych gruntów, do wprowadzenia w życie stosownego prawodawstwa w zakresie ochrony i odpowiedniego zagospodarowania gruntów, w tym również w zakresie trwałych praktyk rolniczych i leśniczych, zarządzania zasobami wodnymi i skutecznego zarządzania ryzykiem oraz do niezwłocznego opracowania szeroko zakrojonej polityki odbudowy sektora turystycznego i lokalnej gospodarki w przypadku poniesienia szkód;
24. wzywa Komisję do kontrolowania odpowiedniego, wydajnego i skutecznego korzystania z funduszy kryzysowych udostępnionych państwom członkowskim podczas naprawiania skutków klęsk żywiołowych oraz wzywa państwa członkowskie do zwrotu niewłaściwie użytych środków wspólnotowych, na przykład w wypadku niewykonania planów zalesienia, oraz do aktualizacji rejestrów gruntów;
25. potępia praktykę legalizowania nielegalnych budów na obszarach chronionych i ogólnie rzecz biorąc niedozwolonych oraz domaga się natychmiastowego zaprzestania wszelkich prób zmierzających do ograniczenia ochrony lasów poprzez wprowadzenie zmian do konstytucji Grecji (art. 24);
26. sugeruje, aby wysyłając delegację Parlamentu do krajów najbardziej dotkniętych niedawnymi klęskami żywiołowymi w celu wyrażenia solidarności Parlamentu z ludnością, kontrolował skalę strat w ludziach, zniszczenia mienia, sieci społecznych, środowiska i gospodarki, oraz wyciągnął wnioski na przyszłość w celu zapobiegania i reagowania w podobnych ekstremalnych sytuacjach w UE;
27. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P6_TA(2007)0363

Lepsze stanowienie prawa w Unii Europejskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej (2007/2095(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2000 r. w sprawie sprawozdań Komisji dla Rady Europejskiej zatytułowanych „Lepsze stanowienie prawa 1998 — wspólna odpowiedzialność (1998)” oraz „Lepsze stanowienie prawa 1999”⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2001 r. w sprawie białej księgi Komisji na temat sprawowania rządów w Europie⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2001, str. 433.

⁽²⁾ Dz.U. C 153 E z 27.6.2002, str. 314.

Wtorek, 4 września 2007 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 kwietnia 2003 r. w sprawie sprawozdań Komisji dla Rady Europejskiej „Lepsze stanowienie prawa 2000” oraz „Lepsze stanowienie prawa 2001”⁽¹⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 lutego 2004 r. w sprawie sprawozdania Komisji zatytułowanego „Lepsze stanowienie prawa 2002”⁽²⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 marca 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji w sprawie uproszczenia i usprawnienia regulacyjnej działalności Wspólnoty⁽³⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2004 r. w sprawie oceny oddziaływania prawodawstwa Wspólnoty i procedur konsultacji⁽⁴⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie strategii uproszczenia otoczenia regulacyjnego⁽⁵⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2004 r.: stosowanie zasady pomocniczości — 12. sprawozdanie roczne⁽⁶⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 maja 2006 r. w sprawie wyników przeglądu wniosków legislacyjnych nierozpatrzonych przez prawodawcę⁽⁷⁾,
  - uwzględniając komunikat Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów z dnia 14 listopada 2006 r. zatytułowany „Strategiczny przegląd procesu lepszego stanowienia prawa w Unii Europejskiej” (COM(2006)0689),
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Prawnej oraz opinie Komisji Gospodarczej i Monetarnej, Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności oraz Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0273/2007),
- A. mając na uwadze, że powodzenie osiągnięcia celu stanowienia prawa stanowi jeden z głównych priorytetów Unii Europejskiej, gdyż maksymalizacja korzyści płynących z nowoczesnego, racjonalnego i efektywnego prawodawstwa przy zminimalizowaniu jego kosztów zapewniłoby najwyższy poziom wydajności, rozwoju, akceptacji i, w konsekwencji, zatrudnienia w Europie,
- B. mając na uwadze, że Komisja we wspomnianym wyżej komunikacie z dnia 14 listopada 2006 r. przeprowadziła analizę dokonanych postępów z zakresu lepszego stanowienia prawa i nakreśliła główne wyzwania w przyszłości, wskazując na konieczność dokonania postępu zarówno na poziomie europejskim, jak i na poziomie państw członkowskich i w związku z tym rozwoju całościowego podejścia nakierowanego na ułatwienie stosowania prawodawstwa wspólnotowego i krajowego i przez to uczynienie go mniej kosztownym,
- C. mając na uwadze, że to podejście stanowiące użyteczne narzędzie do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej dla Komisji, Rady i Parlamentu Europejskiego wymaga ścisłej współpracy w tym zakresie, po pierwsze pomiędzy instytucjami europejskimi, a ponadto między instytucjami UE a organami krajowymi,
- D. mając na uwadze, że we wspomnianym wyżej komunikacie Komisja zaproponowała wzmocnienie kontroli ocen skutków poprzez utworzenie niezależnej rady ds. oceny skutków podlegającej przewodniczącemu Komisji i zobowiązała się do wzmocnienia działań prewencyjnych, nadzorując wraz z państwami członkowskimi na możliwie wczesnym etapie wdrażanie kluczowych dyrektyw w celu ułatwienia ich właściwej transpozycji,
- E. mając na uwadze, że zdaniem Komisji Parlament Europejski i Rada powinny dostarczać bardziej systematycznych ocen skutków głównych zmian wnoszonych do jej wniosków legislacyjnych i nadać większe znaczenie wnioskowi dotyczącemu uproszczenia prawa czekającym na rozpatrzenie, kodyfikacji i uchyleniu nieaktualnych aktów,

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 E z 12.3.2004, str. 135.

⁽²⁾ Dz.U. C 98 E z 23.4.2004, str. 155.

⁽³⁾ Dz.U. C 102 E z 28.4.2004, str. 512.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 104 E z 30.4.2004, str. 146.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 136.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 128.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 140.

Wtorek, 4 września 2007 r.

- F. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała, aby państwa członkowskie ze swej strony stworzyły i wprowadziły mechanizmy konsultacji i programy upraszczające — tam, gdzie ich brakuje — i popierały bardziej systematyczną ocenę skutków gospodarczych, społecznych i oddziaływania na środowisko naturalne oraz ulepszone stosowanie prawa wspólnotowego,
- G. mając na uwadze, że lepsze stanowienie prawa ma nie tylko ograniczyć biurokrację, zmniejszyć obciążenia administracyjne, uprościć istniejące prawodawstwo lub zmniejszyć liczbę przepisów, ale wiąże się również z zapewnieniem uczestnictwa wszystkich właściwych podmiotów rządowych i pozarządowych wszystkich szczebli w procesie legislacyjnym oraz z nawiązaniem ścisłego partnerstwa między instytucjami europejskimi i władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, tak aby powstawało prawo wysokiej jakości,
- H. mając na uwadze, że podmioty na każdym poziomie zarządzania winny zaangażować się w lepsze stanowienie prawa w celu doprowadzenia do zmniejszenia obciążeń administracyjnych,
- I. mając na uwadze, że władze lokalne i regionalne często stają przed zadaniem wdrażania i egzekwowania uregulowań UE,
- J. mając ponadto na uwadze, że Komisja zaproponowała, aby zarówno Unia Europejska, jak i państwa członkowskie zapoczątkowały ambitną strategię zmniejszania obciążeń administracyjnych mających źródło w prawodawstwie europejskim i krajowym oraz aby osiągnąć w tej dziedzinie wspólny cel zmniejszenia do roku 2012,
1. zdecydowanie popiera proces lepszego stanowienia prawa mający na celu zwiększenie skuteczności, wydajności, spójności, odpowiedzialności i przejrzystości prawa UE; podkreśla jednak, że powinien on odbywać się przy spełnieniu następujących warunków wstępnych:
    - i) niezbędne jest pełne i wspólne zaangażowanie Rady, Komisji i Parlamentu Europejskiego;
    - ii) należy przeprowadzić szerokie i otwarte konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym także z organizacjami pozarządowymi;
    - iii) należy zwiększać odpowiedzialność organów wspólnotowych za proces stanowienia prawa oraz pogłębiać ogólną przejrzystość tego procesu poprzez otwarcie na kontrolę publiczną posiedzeń Rady występującej w roli ustawodawcy;
    - iv) każda ocena prawa zmierzająca do jego uproszczenia musi w równym stopniu brać pod uwagę względy gospodarcze, społeczne, środowiskowe oraz zdrowotne i nie powinna skupiać się jedynie na potrzebach doraźnych;
    - v) proces upraszczania prawa w żadnym przypadku nie powinien prowadzić do obniżenia standardów zawartych w obecnym dorobku prawnym;
  2. wspiera cel Komisji dotyczący poprawy jakości prawodawstwa oraz ograniczania obciążeń administracyjnych; wyraża przekonanie, że działania wyszczególnione w komunikacie Komisji świadczą o wyraźnym i ciągłym zaangażowaniu w realizację tego celu, niemniej uważa, że w pewnych obszarach należy jeszcze bardziej zwiększyć starania, aby zapewnić, że prawodawstwo dotyczącego rynku wewnętrznego przyniesie maksymalne korzyści ekonomiczne;
  3. wzywa Komisję do uczynienia wszelkich niezbędnych wysiłków w celu usprawnienia i unowocześnienia istniejącego prawodawstwa Wspólnoty poprzez odpowiednią strategię uproszczenia przewidującą adekwatny udział państw członkowskich oraz zainteresowanych stron; przypomina jednak, że choć cel lepszego stanowienia prawa powinien przyświecać wspólnie wszystkim instytucjom europejskim, kluczową rolę w przygotowaniu wysokiej jakości wniosków legislacyjnych odgrywa Komisja, co stanowi najlepszy punkt wyjścia dla całego procesu uproszczenia;
  4. nalega, aby Komisja położyła większy nacisk na wdrażanie, egzekwowanie i ocenę prawodawstwa wspólnotowego, co stanowi niezbędny element procesu lepszego stanowienia prawa;
  5. podziela opinię Komisji, że nie można osiągnąć celu lepszego stanowienia prawa bez pełnego obrazu oddziaływania każdego wniosku legislacyjnego na gospodarkę, społeczeństwo, ochronę środowiska, zdrowie i stosunki międzynarodowe; w związku z tym w pełni popiera powołanie w ramach Komisji rady ds. oceny skutków podlegającej przewodniczącemu Komisji, której zadaniem byłoby nadzorowanie stosowania tych zasad przy sporządzaniu ocen skutków przez właściwych pracowników Komisji;

Wtorek, 4 września 2007 r.

6. podkreśla jednak, że w celu zagwarantowania minimalnego poziomu niezależnej kontroli przy sporządzaniu ocen skutków należy powołać niezależną grupę ekspertów w celu nadzorowania przy pomocy kontroli przeprowadzanych na miejscu jakości opinii dostarczanych przez radę ds. oceny skutków, oraz że przedstawicielom zainteresowanych stron należy zezwolić na uczestnictwo w przeprowadzaniu kontroli;
7. uważa za konieczne, by rada ds. oceny skutków gwarantowała stosowanie wspólnej dla wszystkich ocen skutków metodologii w celu uniknięcia sprzecznych podejść i ułatwienia porównywalności;
8. nalega, aby Parlament był okresowo informowany o decyzjach przyjmowanych przez radę ds. oceny skutków pod nadzorem przewodniczącego Komisji w celu zapewnienia przejrzystego dialogu między obiema instytucjami;
9. wzywa Komisję do dostarczenia ocen skutków zawierających wystarczającą liczbę scenariuszy i opcji politycznych (w tym, jeśli konieczne opcji „niepodejmowania działania”) stanowiących podstawę opłacalnych, trwałych i społecznie akceptowalnych rozwiązań;
10. uważa, że powinna obowiązywać ogólna zasada, iż w ocenach skutków uwzględnia się odpowiednio wszystkie możliwe poważne konsekwencje wniosków politycznych dla społeczeństwa, środowiska naturalnego i gospodarki; ponadto uważa, że jeżeli jest to możliwe i zgodne z odpowiednią dziedziną prawodawstwa, w ocenach skutków należy również odpowiednio uwzględnić wszystkie możliwe konsekwencje dla grup najbardziej narażonych i mniejszości, a także aspekty równości płci, jak i inne wrażliwe grupy docelowe, np. mniejszości etniczne, rodziców wychowujących dzieci, ludzi starszych i chronicznie chorych oraz niepełnosprawnych („kryteria społeczne”);
11. zwraca się do Komisji o konsultowanie się ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, szczególnie z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, przy opracowywaniu oceny skutków, tak by możliwe było należyte uwzględnienie różnic lokalnych lub regionalnych, oraz o powiadamianie w odpowiednim czasie Parlamentu, Komitetu Regionów oraz wszelkich właściwych regionalnych i lokalnych instytucji rządowych o wynikach oceny skutków;
12. uznaje, że w tym celu na wszystkich etapach powinny zostać przeprowadzone konsultacje ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, jeśli to możliwe, w większym stopniu odwołując się do strony internetowej Komisji w celach konsultacji publicznych, których wyniki mogłyby w innym wypadku być przypadkowe, oraz do nowych i bardziej uporządkowanych sposobów konsultacji, przewidzianych w komunikacie Komisji pt. „W stronę silniejszej kultury konsultacji i dialogu — zasady ogólne i minimalne standardy konsultacji Komisji z zainteresowanymi stronami”(COM(2002)0704); jest zdania, że w związku z tym Komisja musi zapewnić maksymalną przejrzystość, publikując reakcje zainteresowanych stron;
13. podkreśla, że Parlament i Rada powinny przeprowadzać bardziej systematyczne oceny skutków ważnych poprawek do wniosków Komisji;
14. wzywa Komisję do sprecyzowania etapu, na jakim znajdują się dotychczas niepublikowane oceny skutków, wyjaśniając, czy te oceny są wciąż rozpatrywane, czy zostały wycofane, przełożone lub wznowione na innych podstawach, itd. oraz do zasięgnięcia opinii zainteresowanych stron w sprawie ocen będących jeszcze w toku;
15. nalega na dostarczenie przez państwa członkowskie ocen skutków ich inicjatyw w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych zgodnie z art. 34 ust.2 Traktatu WE; uznaje, że państwa członkowskie powinny zadeklarować uznanie swoich rzeczywistych zobowiązań w tej sprawie;
16. popiera przeprowadzanie przez Komisję okresowych przeglądów i wycofywanie wniosków nierozpatrzonych; podtrzymuje jednak, że taka procedura musi być rozważana w świetle uprawnień różnych instytucji wspólnotowych w procesie legislacyjnym, zgodnie z zapisami traktatów oraz zgodnie z zasadą lojalnej współpracy pomiędzy instytucjami;
17. opowiada się za wspieraniem prawodawstwa opartego na zasadach oraz za większym skupieniem się na jakości aniżeli na ilości; postrzega debatę na temat lepszego stanowienia prawa jako okazję do refleksji nad prawodawstwem jako procesem służącym realizacji jasno określonych celów polityki poprzez zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron we wszystkie fazy procesu, od przygotowania do wdrożenia, oraz włączenie ich do niego;

Wtorek, 4 września 2007 r.

18. uważa, że doświadczenia nabyte w związku z procedurą Lamfalussy'ego w ramach regulowania rynków finansowych, a w szczególności dialog organu regulacyjnego z uczestnikami rynku, stanowią cenny przypadek testowy dla dynamicznego procesu legislacyjnego;
19. jest zdania, że procedura Lamfalussy'ego jest użytecznym mechanizmem; uważa, że zbieżność praktyk nadzoru ma kluczowe znaczenie; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem prace komitetów trzeciego poziomu i popiera ich apel o odpowiednie narzędzia; jest przekonany, że zapewnienie organom nadzoru pola manewru może w znacznym stopniu wyeliminować obciążenie prawodawstwa szczegółami technicznymi oraz stworzyć odpowiednie zasady dla dynamicznego rynku; podkreśla jednak, że w żadnym wypadku nie można w ten sposób pomniejszać odpowiedzialności politycznej za końcowe cele; podkreśla, że ustawodawcy powinni uważnie monitorować ten proces i przypomina, że należy w pełni przestrzegać praw Parlamentu w procedurze ustawodawczej;
20. uważa, że Komisja winna dokonywać przeglądu adekwatności nierozpatrzonych wniosków legislacyjnych na bieżąco, a nie jedynie z chwilą obejmowania urzędu, oraz że powinna wycofywać wnioski niemające uzasadnienia, zwracając szczególną uwagę na te, które pozostają od pewnego czasu nierozpatrzone;
21. podkreśla, że uproszczenie jest również konieczne we wzajemnych relacjach między Komisją a obywatelami, w obszarach takich jak zamówienia, usługi finansowe, programy badawcze, zasady pomocy państwowej oraz wnioski o przyznanie dotacji;
22. zasadniczo popiera przyspieszenie przyjęcia nierozpatrzonych wniosków dotyczących uproszczenia prawa, jednakże uważa, że każdy z nich należy rozważyć indywidualnie pod kątem jego ewentualnych dalekosiężnych konsekwencji, co będzie wymagało dłuższego czasu;
23. jest świadomy faktu, że prace legislacyjne w Unii mogłyby być podejmowane w bardziej systematyczny sposób; w związku z tym wzywa Komisję, by ponownie rozważyła stosowane przez siebie metody pracy oraz sposób jej organizacji, mając na uwadze bardziej horyzontalne ujmowanie różnorodnych zagadnień, czego podstawowym celem jest zapewnienie większej spójności, tak by wykorzystać ewentualną synergię oraz unikać niespójności;
24. uważa, że Komisja powinna uwzględnić opinie Parlamentu przy wycofywaniu wniosków oczekujących na rozpatrzenie w celu zachowania istotnego elementu zaufania między Komisją a Parlamentem;
25. przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji w sprawie wycofania 68 wniosków, które uznała ona za niezgodne z celami strategii lizbońskiej oraz zasadami lepszego stanowienia prawa, lecz wyraża ubolewanie, że Komisja wycofała wniosek w sprawie dyrektywy dotyczącej statutu europejskiego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, mimo że jest to jeden z głównych elementów strategii lizbońskiej, i w związku z tym zwraca się do Komisji o przyjęcie przed końcem 2007 r. inicjatywy w celu umożliwienia opracowania projektu statutu europejskiego towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych oraz stowarzyszenia europejskiego;
26. zgadza się, że Rada, podobnie jak Parlament, musi brać pod uwagę wpływ ważnych poprawek na ocenę skutków dokonywaną przez Komisję; podkreśla konieczność przeprowadzania analiz kosztów i korzyści w większym stopniu odzwierciedlających złożoną strukturę kosztów regulacyjnych wówczas, gdy dyrektywy wdrażane za pomocą ustawodawstwa krajowego zmieniają ramy regulacyjne działalności prowadzonej przez przedsiębiorstwa i osoby fizyczne; zdecydowanie opowiada się za przejrzystością i niezależną kontrolą przeprowadzania ocen skutków przy pełnej odpowiedzialności ustawodawców w kontekście ich priorytetów politycznych;
27. w pełni popiera wszystkie wysiłki ze strony Komisji nakierowane na ogólne wzmocnienie wdrażania prawa wspólnotowego poprzez działania o charakterze bardziej prewencyjnym, w połączeniu z nadzorem od najwcześniejszych etapów prowadzonym wraz z państwami członkowskimi w celu ułatwienia właściwej transpozycji kluczowych dyrektyw oraz zaleca, by Parlament Europejski został odpowiednio zaangażowany w te inicjatywy;
28. uznaje, że Komisja w trakcie monitorowania stosowania przez państwa członkowskie prawa wspólnotowego powinna zobowiązać, a nie jedynie wezwać państwa członkowskie do sporządzenia tabel korelacji oraz tabel przedstawiających stan transpozycji, zwłaszcza w celu sprawdzenia procesu transpozycji dyrektyw w każdym z państw; wyraża opinię, że w tym celu Komisja powinna wezwać państwa członkowskie do przyjęcia wspólnej metodologii referencyjnej;

Wtorek, 4 września 2007 r.

29. uważa, że nacisk, jaki kładzie się na znaczenie ocen skutków nie powinien doprowadzić do sytuacji wewnątrz Komisji, w której środki przeznaczone na monitorowanie właściwej transpozycji prawa wspólnotowego i na rozpatrywanie przypadków naruszenia zostałyby przesunięte na dokonywanie ocen skutków; podkreśla konieczność zwiększenia środków przeznaczonych na skuteczną kontrolę stosowania prawa wspólnotowego;

30. ubolewa nad praktyką określaną mianem „pozlacania”, stosowaną przez państwa członkowskie, i wzywa Komisję do zbadania możliwości podjęcia dalszych działań w celu zapobiegania tej praktyce, w tym uprawnienie obywateli do wnoszenia bezpośrednich skarg; wzywa do dokonywania uzupełniających ocen skutków zawierających analizę sposobu wdrażania decyzji w państwach członkowskich oraz na szczeblu lokalnym; popiera stosowanie w większym stopniu, gdzie jest to stosowne, rozporządzeń;

31. przypomina o znaczeniu rozsądnego korzystania z klauzul wygaśnięcia dla zapewnienia stosowności prawodawstwa;

32. nalega, aby podczas składania wniosku legislacyjnego Komisja unikała niejasnych i zbędnych wyrażenia, a używała raczej języka prostego i zrozumiałego, jednocześnie zachowując precyzję terminologii i pewność prawną; uważa zwłaszcza, że należy zaprzestać praktyki stosowania niezrozumiałych skrótów oraz nadmiaru niepotrzebnych punktów preambuły; zachęca wszystkie szczeble administracji rządowej do używania w miarę możliwości jasnego języka, łatwo zrozumiałego dla obywateli;

33. wzywa Komisję, aby pracując nad lepszym stanowieniem prawa, zadbała o spójność, słuszność, przejrzystość i zrozumiałość nowych regulacji i zasad ich wdrażania dla wszystkich zainteresowanych podmiotów i odbiorców;

34. wzywa Komisję do wcześniejszego przygotowywania, w przypadku rozporządzeń, wytycznych dotyczących ich wdrażania, na użytek państw członkowskich, władz regionalnych i lokalnych oraz wyspecjalizowanych agencji;

35. mocno podkreśla, że lepsze stanowienie prawa musi zawsze oznaczać pełne włączenie Parlamentu zarówno do debaty międzyinstytucjonalnej i — jako współprawodawcy — do przyjęcia aktów prawnych wchodzących w zakres takiego procesu; podkreśla także, że Parlament ma zawsze możliwość oceny adekwatności obranych instrumentów prawnych (rozporządzeń, dyrektyw lub decyzji) lub oceny, czy zastosowanie alternatywnych metod stanowienia prawa nie byłoby korzystniejsze;

36. zachęca Komisję do zbadania rozwiązań alternatywnych dla prawodawstwa zmierzających do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, z uwzględnieniem samoregulacji oraz wzajemnego uznawania przepisów krajowych, podkreślając, że nie powinno to utrudniać demokratycznej kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego oraz parlamentów państw członkowskich; podkreśla, że regulację wspólnotową należy postrzegać w kontekście międzynarodowej konkurencji i rynków światowych;

37. uznaje, że nowe zasady komitologii, które wzmacniają kontrolę Parlamentu i Rady nad uprawnieniami wykonawczymi Komisji stanowią dalszy sposób upraszczania prawodawstwa Wspólnoty, jako że pozwalają na przekazanie Komisji szerokiego zakresu uprawnień wykonawczych w zakresie elementów innych niż istotne i szczegółów technicznych i w ten sposób pozwalają na skoncentrowanie działań legislacyjnych Parlamentu i Rady na bardziej istotnych przepisach;

38. przyjmuje z zadowoleniem konkluzje wiosennego szczytu Rady Europejskiej w 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, a w szczególności decyzję o zmniejszeniu wynikających z prawa Wspólnoty obciążeń administracyjnych dla małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) o 25 % do 2012 r.; uważa, że cel ten zaowocuje tworzeniem lepiej przemyślanego, skuteczniejszego i bardziej nakierowanego na odbiorcę prawa, co zmniejszy tym samym niepotrzebne obciążenie MŚP, nie obniżając równocześnie standardów obecnego prawa; popiera w szczególności decyzję Rady w sprawie zwrócenia się do państw członkowskich o ustanowienie do 2008 r. celów krajowych i wnosi, aby Komisja i państwa członkowskie określiły jednolite mechanizmy monitoringu, tak aby umożliwić skuteczną realizację tych procesów w państwach członkowskich na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym;

39. zwraca się do Komisji o coroczne przedstawianie swoich dokonań i planów osiągnięcia zapowiedzianych celów dotyczących zmniejszenia obciążeń administracyjnych;

Wtorek, 4 września 2007 r.

40. wzywa Komisję do przygotowania, we współpracy z Radą i z Parlamentem Europejskim, reformy instytucjonalnej Wspólnoty, która przyczyni się do większych oszczędności finansowych oraz ułatwi współpracę nad tworzeniem lepszego i lepiej przemyślanego prawa;

41. wzywa Komisję do uwzględnienia w dalszych pracach nad lepszym stanowaniem prawa wyników zleconego przez Komisję Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności Parlamentu Europejskiego badania dotyczącego procesu uproszczenia „Upraszczenie polityki środowiskowej UE”⁽¹⁾;

42. wyraża zaniepokojenie wynikami różnych niezależnych badań⁽²⁾, według których dyrekcje generalne nie w pełni stosują wytyczne Komisji dotyczące oceny skutków, nacisk położono na ocenę i określenie ilościowe skutków gospodarczych ze szkodą dla skutków środowiskowych, społecznych i międzynarodowych, koszty legislacyjne ocenia się w dużo większym stopniu niż korzyści, a zagadnienia krótkoterminowe przyćmiły zagadnienia długoterminowe; z zadowoleniem przyjmuje plany Komisji dotyczące utworzenia rady ds. oceny skutków oraz wprowadzenia oceny zewnętrznej systemu oceny skutków Komisji, co powinno ostatecznie pomóc w usunięciu wymienionych wyżej niedoskonałości;

43. popiera wniosek płynący z badania zatytułowanego „Upraszczenie polityki środowiskowej UE”, zgodnie z którym oceny skutków mogą odegrać podstawową rolę w procesie lepszego stanowania prawa oraz że jakość niektórych ocen wymaga poprawy; domaga się, aby Komisja dołożyła starań w kierunku:

- przeznaczania na te oceny odpowiedniej ilości czasu i zasobów finansowych;
- uwzględniania w ocenach skutków w równym stopniu aspektów gospodarczych, społecznych, środowiskowych i zdrowotnych, zarówno w perspektywie krótko-, jak i długoterminowej;
- uwzględniania w ocenach skutków nie tylko kosztów podjęcia środków w tym zakresie, ale również kosztów niepodejmowania działań dotyczących środowiska, zdrowia publicznego i żywności;
- zapewnienia przejrzystości oraz zaangażowania wszystkich zainteresowanych stron;
- zagwarantowania, że oceny skutków będą miały odpowiednio szeroki zakres i będą uwzględniać różne uwarunkowania krajowe państw członkowskich;

uznaje, że oceny skutków mogą również odegrać podstawową rolę w przypadku poprawek zgłaszanych przez Parlament Europejski lub Radę mogących wiązać się z poważnymi konsekwencjami;

44. wzywa Komisję do dalszego wspierania wymiany informacji na temat najlepszych praktyk w zakresie upraszczania polityki środowiskowej UE w państwach członkowskich, takich jak:

- korzystanie z technologii informacyjnych w celu obniżenia obciążenia administracyjnego;
- upraszczanie i integracja systemów zezwoleń i licencji przy jednoczesnym przestrzeganiu norm środowiskowych i zdrowotnych;
- upraszczanie i integracja wymogów związanych z monitoringiem i sprawozdawczością, z uwzględnieniem ryzyka, przy zachowaniu przejrzystości i skutecznego wdrażania oraz egzekwowania;

45. wzywa państwa członkowskie do tworzenia i wdrażania mechanizmów konsultacji z władzami regionalnymi i lokalnymi w trakcie procesu legislacyjnego, do uwzględniania ich stanowiska podczas negocjacji na szczeblu ministerialnym oraz do zwiększenia ich roli w procesie transpozycji i wdrażania prawodawstwa UE;

⁽¹⁾ 1P/A/ENVI/ST/2006-45.

⁽²⁾ Instytut ds. Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska (2004): Sustainable Development in the European Commission's Integrated Impact Assessments for 2003 (Trwały rozwój w zintegrowanych ocenach Komisji Europejskiej za rok 2003). Instytut ds. Europejskiej Polityki Ochrony Środowiska (2005): For better or for worse — The EU's 'Better Regulation' Agenda and the environment (Na dobre lub na złe — agenda UE dotycząca lepszego stanowania prawa a środowisko naturalne). Europejska Rada Konsultacyjna Ochrony Środowiska i Zrównoważonego Rozwoju (2006): Impact Assessments of European Commission Policies: Achievements and Prospects (Oceny wpływu polityki Komisji Europejskiej: osiągnięcia i perspektywy).

Wtorek, 4 września 2007 r.

46. wzywa Komisję do ścisłej współpracy ze wszystkimi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za proces przenoszenia przepisów unijnych na grunt krajowy, zalecając jej zarazem organizowanie również na szczeblu lokalnym seminariów poświęconych transpozycji przepisów UE do prawa krajowego, tak aby odpowiednie informacje w prosty i zrozumiały sposób dotarły bezpośrednio do zainteresowanych podmiotów;
47. wzywa państwa członkowskie do opracowywania i wdrażania koniecznych, skutecznych i jasnych procedur lepszej współpracy między rządami regionalnymi i centralnymi z myślą o usprawnieniu procesu transpozycji, a także do uznania wzrastającej roli regionów posiadających uprawnienia legislacyjne;
48. zachęca władze państw członkowskich do opracowania oficjalnych strategii transpozycji w celu jasnego określenia ról i zadań władz regionalnych i krajowych z myślą o lepszej i szybszej transpozycji;
49. zachęca Komisję, aby w miarę możliwości publikowała wytyczne dotyczące transpozycji dyrektyw równocześnie z samymi dyrektywami, dzięki czemu władze krajowe i regionalne mogłyby zapoznać się z nimi przed rozpoczęciem procesu transpozycji i możliwa byłaby prawidłowa i terminowa transpozycja w państwach członkowskich;
50. wzywa Komisję do przyspieszenia tworzenia wyczerpującej i ogólnie dostępnej bazy danych zawierającej krajowe przepisy wykonawcze, w tym w odpowiednich przypadkach różnice regionalne;
51. jest zdania, że lepsze stanowienie prawa nie powinno prowadzić do obniżenia standardów środowiskowych, społecznych i jakościowych;
52. wzywa państwa członkowskie, aby przenosząc przepisy prawne UE na grunt krajowy, nie nakładały na osoby fizyczne i prawne obowiązków wykraczających poza ramy transponowanych przepisów i tworzących zbyteczne obciążenia administracyjne, szczególnie dla MŚP, które są siłą napędową trwałego rozwoju regionów europejskich;
53. zwraca się do Komisji o lepsze informowanie o transpozycji i postępowaniach w sprawie naruszenia przepisów wspólnotowych oraz o publikowanie tych informacji i zapewnienie łatwego dostępu do nich na stronie internetowej Komisji;
54. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz parlamentom i rządów państw członkowskich.

P6_TA(2007)0364

Lepsze stanowienie prawa 2005: zasada pomocniczości i proporcjonalności

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 września 2007 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa 2005: stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności — 13 sprawozdanie roczne (2006/2279(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 października 2000 r. w sprawie sprawozdań Komisji złożonych Radzie Europejskiej, zatytułowanych „Lepsze stanowienie prawa 1998 — Wspólna odpowiedzialność (1998)” oraz „Lepsze stanowienie prawa 1999”⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2001 r. w sprawie białej księgi Komisji w sprawie europejskiego zarządzania⁽²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 12.7.2001, str. 433.

⁽²⁾ Dz.U. C 153 E z 27.6.2002, str. 314.